

The Path of the Mystic # 3 vraag 2 en 3
Bekoord door het onbekende.
5 mei 1986 PM in Punta Del Este, Uruguay

Vraag 2

Geliefde Osho,

Wat zijn de verschillen, en misschien de overeenkomsten, tussen Latihan en zelfhypnose?

Latihan is een goede methode, maar is dichterbij dynamische meditatie dan zelfhypnose. Zijn functie is om je in een staat te brengen waarin je jezelf totaal overgeeft aan de existentie en je de lichaamsenergie laat bewegen, niet volgens je mind maar volgens de universele geest.

Ga gewoon in een lege kamer staan, ontspannen, met je ogen dicht en wacht. En plotseling zul je voelen dat je hand beweegt, of je hoofd beweegt – stop dit dan niet, maar ga erin mee. Overdrijf het ook niet. Als de hand slechts een beetje beweegt, beweeg haar niet meer dan dat, want anders ben je weer de doener geworden.

Latihan is een laten–gaan. Je lichaamsenergie valt in harmonie met de universele energie en dingen beginnen in je lichaam te gebeuren: je kan misschien beginnen te dansen, je zal misschien beginnen te wervelen, je handen kunnen gaan bewegen, je benen kunnen beginnen te bewegen. Je kunt misschien woorden gaan zeggen en je begrijpt hun betekenis niet en of er wel enige betekenis in is, of dat ze tot een andere taal behoren die jij niet kent.

Maar je moet je er niet in mengen, noch om het proces te controleren noch om te helpen; in beide gevallen zul je het verstoren. Je moet het gewoon overlaten... en het lijkt gevaarlijk te zijn als het voor de eerste keer gebeurt. Net zoals je bang voor gekte was zul je bang zijn, want je zult gek lijken. Plotseling steek jij je tong uit zonder enige reden, beweeg je jouw hoofd zonder reden, springend, dansend, vreemde oefeningen doende die je nooit had kunnen voorstellen of aan gedacht had. Maar enkel een veertig minuten latihan zal je een geweldig gevoel van welzijn geven. Niets anders kan je dit welzijn geven. En als je een ding meer toevoegt wat niet latihan is... dat is waarom ik dynamische meditatie moest creëren – het is latihan met iets meer, want in latihan ben je compleet verloren. Ik wil dat je een getuige blijft. Wees geen doener. Stimuleer geen enkele actie, forceer niets, en houdt niets tegen. Een ding mist latihan – het is een Indonesische methode... Een ding wordt erin gemist en dat is de getuige, want zonder het getuige zijn kan het gevaarlijk zijn.

Latihan heeft bewezen voor veel mensen gevaarlijk te zijn. Je zult misschien niet in staat zijn na veertig minuten te stoppen; de wervelende energie kan te sterk zijn. En als je uitgeput raakt – het is een grote fysieke oefening – kun je in plaats van dat het je welzijn geeft, bewusteloos raken. En als je weer bijkomt zul je niet je verfrist voelen, je zult merken dat je hele lichaam pijn doet. Je zult je ziek voelen, voelen alsof je wilt overgeven; je maag is helemaal van streek. Je zult je er niet door versterkt voelen, maat verzwakt. En soms zijn mensen er gek door geworden – ze wilden niet stoppen.

En het gevaar is... omdat je niet een getuige was, kan het soms beginnen wanneer je er niet op voorbereid was om het te doen – op straat, in een winkel, overal. Je bent niet de meester van de methode omdat je niet de getuige ervan was. Er is niet iemand die erboven staat. Dus elke situatie kan het creëren – overal, op elke plaats – en dat zal werkelijk erg vreemd en gênant staan. Als je het wil tegenhouden zal dat er erg onbeholpen uitzien, en als je het doet zal dat ook erg ongelegen zijn. Dus ik ben niet voor latihan alleen. Het is een goede methode, maar het getuige zijn moet eraan toegevoegd worden zodat je kunt stoppen wanneer je dat wilt, je kunt beginnen wanneer je dat wilt, zodat het niet overal kan gebeuren, elk moment, uit zichzelf. En als het getuige zijn er is, dan laat het lichaam zijn spanningen los, gooit de spanningen weg.

Je zult verbaasd zijn dat onze lichamen ook spanning verzamelen: bijvoorbeeld als je iemand wilde slaan en je deed het niet. Je lichaam was ervoor klaar, je spieren waren gereed, want je lichaam en spieren luisteren gewoon naar je mind. Je mind wilde de persoon slaan, je hand was gereed om te slaan, maar je mind is altijd verdeeld. Je religies zeggen: dit is niet goed, dit is gewelddadig; doe het niet.

Een deel van je mind zegt, "Dit is crimineel. Je kunt onnodig in moeilijkheden raken."

Een ander deel van de mind zegt, "Je kunt de persoon slaan, maar de ander is sterker dan jij. Hij zal daar niet zomaar blijven staan en het laten doen en goedendagzeggen en naar huis gaan. Hij zal bovenop je springen en je zult onnodig een pak slaag krijgen, dus waarom zo'n situatie creëren?"

Maar je hand was er klaar voor. De energie heeft je spieren bereikt, je vingers, je hand. Je stopte om welke reden ook: geweldloosheid, angst, hij is je meerdere, hij is je baas – om welke reden ook maar je stopte. Maar wat zal er met de spanning gebeuren?

Je hand was er klaar voor; de energie kan niet teruggaan. Er is geen systeem voor de energie die klaar is te worden uitgedrukt, om terug te gaan naar haar oorspronkelijke bron. Ze zal in je pols blijven, ze zal in je vingers blijven, ze zal in je hand blijven. Dit soort energie verzamelt zich in verschillende delen van je lichaam – vandaar dat latihan werkt. In latihan begint deze energie te bewegen en je zult beginnen een vijand te slaan die er niet is.

Maar de getuige is absoluut nodig zodat je lichaam verlost raakt van alle verzamelde spanningen en je weer verfrist voelt, een schoon gevoel van welzijn. Ten tweede zijn deze veertig minuten van getuige zijn zelfs nog belangrijker omdat je makkelijker kunt zien dat je niet het lichaam bent; je bent het niet aan het controleren, je doet helemaal niets, je verhindert helemaal niets. Je kunt zien dat het niets met jou te maken heeft, het doet dit uit zichzelf. Je kunt je er makkelijker los van zien. Dat is de superioriteit van de Dynamische meditatie over latihan.

Latihan kan iemand helpen die niet veel spanning in het lichaam heeft, niet veel onderdrukt heeft in de mind, maar om nu zulke mensen te vinden is erg moeilijk. Het is een oude methode. Nu is iedereen vol spanning. Dus er was een tijd, slechts twintig jaar geleden... dat latihan een wereldbekende beweging werd en het sprak iedereen aan, maar toen is het langzaam verdwenen want het creëerde meer problemen dan het oploste. Het maakte meer mensen krankzinnig dan dat het hen hielp.

De basis ervoor werd gemist om de eenvoudige reden dat het de man die het introduceerde natuurlijk was overkomen: gewoon alleen in het bos zijnde merkte hij dat enkele bewegingen gebeurden. En gewoon geïnteresseerd wat deze bewegingen waren en waarom ze plaats vonden, liet hij hen toe te gebeuren. Maar hij had niet veel spanningen in zich. Hij was een eenvoudig man – en in het bijzonder mensen zoals hij zijn altijd eenvoudig – hij was een houthakker.

Een houthakker nu zal nooit enige gewelddadigheid in zich verzamelen. Hij doet al zoveel geweld elke dag met hout te hakken, dat er geen mogelijkheid is dat zijn handen ooit geweld zullen verzamelen om iemand te slaan. Houthakkers, vissers, boeren – voor hen kan latihan perfect goed zijn, want hun lichaam doet reeds zo veel. Dus er blijft niets over. Binnen tien of vijftien minuten is de latihan over en voelen ze zich goed. En hun werk is van dien aard dat zelfs als het op hun boerderij of op het meer of in het bos gebeurt... is dat geen probleem als het uit zichzelf begint te gebeuren.

Maar in het openbaar, als het in je kantoor begint en jij plotseling op je bureau springt en latihan gaat doen zal spoedig de politie geroepen worden. Latihan zal je in de gevangenis brengen, en je zult niet in staat zijn om iemand uit te leggen dat het iets spiritueels is. Niemand zal je spiritualiteit begrijpen – het was volkomen gekte, je was tot alles in staat... je bent een gevaarlijk mens.

En de onderdrukte energie is zo sterk omdat de moderne beschaafde mensen de hele dag in hun stoelen zitten. Lichamen zijn daar niet voor gemaakt. De mens is eigenlijk een jager. Zijn lichaam is gemaakt om wegrennende herten te volgen. Heb je ooit herten zien rennen? Ze gaan als een pijl, en de jagers waren in staat hen te volgen. Het lichaam was gemaakt om hard te werken – acht uur, twaalf uren – en het feit van spanningen in het lichaam was niet aan de orde. Latihan zou goed voor deze mensen geweest zijn. Misschien een paar minuten en ze zouden zich erg fris gevoeld hebben, als na een douche – maar niet de moderne mens.

Jullie verzamelen zo veel dat je latihan urenlang zult kunnen doen... en er is niets om je te controleren, want je hebt jezelf compleet losgelaten. Je moet niet belemmeren, je moet helemaal niets doen, dus je zult bijna in staat van een toeval verkeren. En je zult uren doorgaan en dan neervallen, misschien in een coma, bewusteloos. Je zult misschien wakker worden en gek zijn of je kunt bij het wakker worden je echt goed voelen, maar het blijft een gok en ik wil niet dat iemand zo'n kans loopt.

Het is beter de getuige te blijven, die jou altijd kan tegen houden, die je in staat stelt om altijd met meesterschap in controle te zijn zodat het je niet zomaar overal zal overkomen. Dan zal het meer en meer ten goede komen aan je lichaam – het hele voordeel dat latihan kan geven – en voor jezelf is een veertig minuten durende getuige zijn een geweldige zegening. Latihan zal snel vergeten zijn, maar het getuige zijn zal voor eeuwig en altijd bij je blijven. Het is je natuur.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Toen U over Boeddha's laatste categorie betreffende hen op het pad sprak, zei u, "Wie nu zal hem als een Boeddha accepteren?" Geliefde Osho, wij doen dat.

Dat weet ik zonder dat je het zegt. Maar ik zou willen dat de hele wereld het erkende want precies in die erkenning zal een transformatie zijn van de hele mensheid.

Jullie zullen veranderd zijn, maar de wereld is groot. Miljoenen mensen klampen zich vast aan hun onwetendheid, bijgeloof, stomiteiten, en ze hechten zich zo erg dat het moeilijk schijnt hen ervan los te maken, om hen bewust te maken van hun toestand: dat zij de bron zijn van hun ellende, van hun duisternis – dat zij een hel hebben geschapen op de wereld, en dezelfde wereld had een hemel kunnen zijn. Het kan nog steeds een hemel zijn.

Julie houden van mij, dus je kunt me begrijpen, maar verder heeft de wereld als geheel haar deuren voor mij gesloten. Dit is hetzelfde wat zij de hele geschiedenis door gedaan hebben. Voor allen die in staat waren een verandering in hen teweeg te brengen, om iets nieuws in hen te creëren, sloten zij hun deuren. Dit is bijna een autonome gewoonte geworden.

Dus als ik vraag wie zal zo'n man als een ontwaakte, bevrijde, verlichte erkennen, en als zelfs voorbij al deze categorieën gegaan zijnde, was mijn vraag aan deze wereld gesteld die zijn deuren heeft gesloten voor alle Boeddha's, in elke eeuw, in elk land. Het is zo moeilijk om hun deuren te openen. Je kunt het zien gebeuren. Het is nooit op zo'n grote schaal gebeurd omdat niemand op zo'n grote schaal heeft gewerkt. Iedere dag wordt er nieuws naar me gebracht dat twee of drie landen meer een resolutie hebben aangenomen dat ik hun land niet mag binnengaan.

Gisteravond huilde Hasya omdat er bijna geen landen meer over zijn. Ik zei, "Maak je geen zorgen. Het is een goed teken; het is een erkenning. Ze hebben een ding als zeker herkend; dat als ze deze man in hun land toelaten zal hun hele structuur het begeven."

Maar hoe lang kunnen ze me verhinderen? Ik maak jullie allemaal klaar. Ze kunnen mij tegenhouden, maar ze kunnen jullie niet verhinderen. Spoedig zal ik mensen sturen die klaar zijn om mijn werk te doen. Ik zal wegen vinden.

Vandaag huilde Vivek en zei, "U zegt dat de existentie zorgdraagt, maar de existentie zorgt niet." Het moet begrepen worden want dit soort zaken zal bij veel mensen in hun mind zijn. Wanneer wij zulke dingen denken hebben we altijd vragen, en als ze vervuld worden dan heeft de existentie ervoor gezorgd. Vivek gaf voorbeelden waar de existentie geen zorg droeg: "Socrates, Jezus, al-Hillaj Mansoor... Ze werden gekruisigd en gedood en de existentie deed niets. Spoedig zult u gekruisigd worden. Hoe kunnen we geloven dat de existentie zorgdraagt?"

Het probleem is erg veelbetekenend. Ik zou tegen je willen zeggen: dit is de manier waarop de existentie zorgde. Socrates had geen vraag. En misschien was dit de beste manier voor Socrates om te sterven... want als hij op een andere manier was gestorven zou zijn leer ook zijn gestorven. Zijn leer is veel belangrijker dan zijn lichaam. En dat lichaam kon toch elke dag sterven; het zou niet eeuwig leven. Misschien zou het precies dezelfde dag gestorven zijn zonder vergiftiging. Maar de vergiftiging maakte de hele wereld een ding duidelijk – dat zijn leer behouden zal blijven, dat zijn leer als gevaarlijk is erkend voor alle rottige leugens. En het is nog steeds eigentijds.

Veel grote denkers zijn er na Socrates geweest, maar zij zijn niet meer van deze tijd. De existentie heeft zorg gedragen – maar het zorgt op zijn eigen wijze, niet volgens jouw verlangens, want als je verlangens hebt, vragen, vertrouw je de existentie niet. Vertrouwen betekent simpelweg dat wat er ook gebeurt en zal gebeuren, perfect juist is.

De existentie is wijzer dan welk individu ook, want een individu heeft een klein bewustzijn. Zelfs als hij verlicht is blijft hij toch enkel een dauwdruppel in deze uitgestrekte oceaan van de existentie. En wat de existentie voelt is juist. Als het voelt dat al-Hillaj Mansoor gedood moet worden, is dat juist. Als het voelt dat Jezus gekruisigd moet worden, is dat juist.

Vertrouwen betekent eenvoudig dat wat er ook gebeurt wij erin meegaan, vreugdevol, niet met tegenzin, niet onwillig – want dan mis je het hele punt – maar dansend, met een lied, met gelach, met liefde. Wat er ook gebeurt is het goede.

De existentie kan niet verkeerd gaan. Als het onze verlangens niet vervult, betekent dat eenvoudig dat onze verlangens onjuist zijn.

Ok, Maneesha?

Ja, Osho.